

Kontrowersje wokół liczenia terminu przedawnienia orzekania zakazu prowadzenia działalności gospodarczej

Immanentną cechą obrotu gospodarczego jest, rzutujące na samego przedsiębiorcę, jak i jego otoczenie, ryzyko popadnięcia w stan niewypłacalności. Z samego jednak faktu utraty płynności finansowej nie można czynić przedsiębiorcom zarzutu, o ile w odpowiednim czasie zainicjują bądź postępowanie upadłościowe, bądź – w stanie prawnym po 1.01.2016 r. – postępowanie restrukturyzacyjne. Zaniechanie tego obowiązku ma dalekosiężne skutki. Jednym z ich przejawów jest możliwość orzeczenia przez sąd zakazu prowadzenia działalności gospodarczej na okres od 3 do 10 lat. Tematem niniejszego artykułu będzie problematyka określenia terminu, po upływie którego orzeczenie przedmiotowego zakazu jest nieodpuszczalne, czyli tzw. przedawnienie karalności.

BARTOSZ SIERAKOWSKI
NORBERT FROSZTĘGA

Funkcja zakazu z art. 373 p.u.n.

Instytucja orzekania o pozbawieniu prawa prowadzenia działalności gospodarczej była znana już prawu upadłościowemu z 1934 r.¹, gdzie postrzegano ją jako środek dyscyplinujący przedsiębiorców do ich rzetelnej działalności i wykonywania obowiązków ciążących na nich w postępowaniu upadłościowym, a więc i służący podniesieniu efektywności tego postępowania. Takie też założenie legło u podstaw nie tylko przejęcia rzeczowej instytucji do p.u.n.², ale nadto rozszerzenia zakresu jej zastosowania także na osoby, które doprowadziły do upadłości wskutek celowego działania lub rażącego niedbalstwa. Jak bowiem słusznie zauważa F. Zedler, prowadzenie działalności gospodarczej na własny rachunek, jak również pełnienie funkcji członka rady nadzorczej, reprezentanta lub pełnomocnika w spółce

¹ Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z 24.10.1934 r. – Prawo upadłościowe (t.j. Dz.U. z 1991 r., nr 118, poz. 512, ze zm.), do którego to aktu normatywnego instytucja pozbawienia prawa prowadzenia działalności gospodarczej została wprowadzona mocą ustawy z 31.07.1997 r. (Dz.U. nr 117, poz. 751).

² Uzasadnienie projektu p.u.n., druk nr 809 Sejmu RP VI kadencji.